

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΙΜΠΕΡΑΤΟΡΙΚΗΣ
23 ΟΚΤ 1904
ΑΡΧΙΒΕΙΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΔ'.

ΑΡΙΘ.—41

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1904

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' όλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Γάνου καὶ Χώρας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (πρόεδρ.)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐορτὴ τῶν γενεθλίων τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σουλτάνου
Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν τοῦ Β'. — Ἐκδηλώσεις ἀφροσύσεως — Ἐπι-
στὴν καὶ ἡμέρας — Ἐκκλησιαστικά Χρονικά — Ἐπίσημοι ἐκ-
δόσεις. — Δικαστικά ἀγγελίαι.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ ΤΗΣ Α. Α. Μ. ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΜΙΤ ΧΑΝ ΤΟΥ Β'.

Ὁρθόδοξων φυλαὶ παμπληθεῖς σὺν πᾶσι τοῖς
λαοῖς τῆς εὐρείας τῶν Ὁσμανιδῶν αὐτοκρατορίας
συνηγητήθησαν καὶ πάλιν, τῇ παρελθούτῃ τρίτῃ, ἐν
κοιναῖς εὐχαῖς πρὸς τὸν Ὑψιστον ὑπὲρ τοῦ μεγα-
λειοτάτου καὶ κραταιοτάτου αὐτῶν αὐθέντου καὶ
αὐτοκράτορος Σουλτάν Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν τοῦ Β'.
Πιστῶν Αὐτοῦ ὑπηκόων μολπὴ πρὸς τὸν κοινὸν
πατέρα τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν ἐν οὐρανοῖς κύριον
τοῦ σύμπαντος, ἀναπεμπομένη, ἐν γλώσσαις ποι-
κilais, ἰκέτευσεν, ἐν ναοῖς ἱεροῖς καὶ τεμένεσιν καὶ
ιδίᾳ, τὸν ἄνωθεν χορηγὸν τῶν τελείων δωρημάτων,
ἵνα μὴ παύσῃται χορηγῶν τῇ Α. Α. Μ. μακρότη-
τα ἡμερῶν ἐν υἱεὶα καὶ δόξαν ἄφθιτον καὶ αἰδίων.

Ὁ καταρτιζόμενος αἶνον ἐκ στομάτων νηπίων
καὶ θηλαζόντων ἐναιαυτοὺς ἐξήκοντα καὶ δύο πλή-
ρεις εὐκλείας καὶ δόξης, πλήρεις υἱεὶας καὶ σθέ-
νους σωματικοῦ καὶ ψυχικοῦ, ἐχαρίσατο τῷ μεγα-
λειοτάτῳ καὶ φιλολάῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ ἄρχοντι
καὶ αὐτοκράτορι, ἀμείβων τὰς ὑπὲρ εὐημερίας τῶν
πιστῶν ὑπηκόων μερίμνας Αὐτοῦ. Οἱ δὲ τῷ βασι-
λεῖα κράτει καὶ τῷ προσώπῳ τῆς Α. Α. Μ. ἀφω-
σιωμένοι λαοὶ τῆς αὐτοκρατορίας ἐκ καθήκοντος
εὐχονται τῷ Θεῷ, τῷ δοτῇ τῶν ἀγαθῶν, ὑπὲρ
Ἀνακτος ἐπιφανοῦς, ἐγκλιματίζοντος ἐν τῷ κρά-
τει Αὐτοῦ πάντα τὰ πρὸς ὕλην καὶ πνευματικὴν
εὐημερίαν καὶ προκοπὴν τῶν ὑπηκόων Αὐτοῦ συν-
τείνοντα· τοῦ εἰσαγαγόντος συγκαινωῖας ἀπειρα
μέσα καὶ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ
τὸ ἐμπόριον προστατεύσαντος· τοῦ τὴν δικαιοσύ-
νην ἀδεκάστως αἰεὶ νέμοντος· τοῦ τῶν ἐπιστημῶν
καὶ γραμμάτων τὴν διάδοσιν καὶ ἀκμὴν τίτλον ἀ-
φθίτου κλέους καὶ δόξης ἑαυτοῦ ἀναγράφαντος.

§

Ἡ πρὸς τὸν Ὑψιστον ἱκετήριος δέησις
καὶ δοξολογία ὑπὲρ τοῦ μεγαλειοτάτου Ἀνακτος

ἐγένετο τῇ τρίτῃ ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ, πολλοῦ πλήθους παρόντος καὶ συνευχομένου. Προίστατο αὐτῆς ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης σὺν τοῖς σεβασμ. συνοδικοῖς μητροπολίταις Νικομηδείας, Διδυμοτείχου, Γάνου καὶ Χώρας καὶ Σερβίων καὶ Κοζάνης, ὡς καὶ τῷ παρεπιδημοῦντι πανιερ. ἀρχιεπισκόπῳ Θαβωρίου· παρῆσαν δ' ἐν τῷ ναῷ οἱ πανοσιολογ. ἐπίτροποι τῶν Πατριαρχείων τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῶν Ἁγίων Τόπων ἀρχιμανδριῖται Γερμανὸς Γρηγοράς τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας, Νικόδημος τοῦ Παναγίου Τάφου, Δανιὴλ τοῦ θεοβαδίστου Σιναίου καὶ Ἀμβρόσιος Ἰβηρίτης τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἀθω. —Τὰ μέλη τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου, ἐξ ὧν ἐν στολῇ οἱ ἐξοχ. Κοσμά πασᾶς, Γιάγκο βένε Ἰωαννίδης καὶ Ἀριστείδης βένε Κυριακοῦ—ὁ ἐξ. ἀρχὼν Μ. λογοθέτης Σταυράκη βένε Ἀριστάρχης—οἱ ἐξοχ. Γ. Λαμπίκη πασᾶς ὑποστράτηγος καὶ Ἀνδρέας Κοπάσης ἐφέντης, ὁ ἀρχὼν καπουκεχαγιᾶς Ἀντωνάκη βένε Οἰκιάδης, Σ. Χριστοφορίδης καὶ Γ. Κολετίδης βένε ἰατροί, Ἱπποκράτης Ζαγανιάδης, Χαρ. Ραμφιάδης, Φατὴν βένε (Γεώργιος Ἰω.) Οἰκιάδης, Δ. Σωφρονιάδης, Κ. Κυρίλλου, Στ. Σκυλίτσης, Π. Γούδας, Ἑλ. Ταπεινός, Γρ. Χινδίρογλους, Βασ. Ἀσμανίδης καὶ ὁ ἱλαρχὸς τῆς αὐτοκρατ. φρουρᾶς Ρωμῦλος βένε Σπαθάρης ἐν στολῇ—οἱ κκ. Κ. Ἀνανιάδης, Β. Μυστακίδης, Κ. Ζαχαριάδης δικαιοφύλαξ τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ Κλ. Κοκκολάτος φέροντες τὰ παράσημα αὐτῶν. Ἐτι δὲ καὶ οἱ κκ. Σ. Σινιόσογλους ἐφέντης, Στ. Καραθεοδωρῆς, Ἰω. Κ. Χατζόπουλος, Χρ. Χατζηχρήστου καὶ πολλοὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπιστήμαις καὶ τοῖς γράμμασι διακρινομένων· προσέτι δὲ καὶ πάντες οἱ πατριαρχικοὶ ὑπάλληλοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Τῆς δοξολογίας διεξαχθείσης κατὰ τὸ νενομισμένον Τυπικὸν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τὴν παρὰ πόδας προσφώνησιν

• Σεβαδμιώτατοι καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, μεγάθυμοι σύμβουλοι καὶ λογάδες τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους καὶ λοιποὶ εὐσεβεῖς χριστιανοί.

Ὁ Θεὸς τῶν ὅλων, ὁ πανάγαθος καὶ ἐλεῆμων ἡμῶν Θεός, οὗ ἡ δικαιοσύνη ἄβυσσος καὶ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, ηὐδόκησε καὶ ἕτερον ἐνιαυτὸν διελθεῖν ἡμᾶς αἰσίως, φθάσαι δὲ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐορτάζονται πανδημεῖ τὰ γενέθλια τῆς Α. Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος καὶ βασιλέως ἡμῶν Σουλτάν Ἀβδοῦλ Χα-

μὴτ Χάν ἐφένδου ἡμῶν, τοῦ σεπτοῦ μονάρχου, οὗ διατελουμένῳ νόμῳ ὑπήκοοι πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι.

Δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ οἰκτίρμονι καὶ ἐλεήμονι ἡμῶν Θεῷ ἐπὶ τούτῳ ἀθροισθέντες εὐσεβῶς ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ καὶ ἱερῷ ναῷ εἰς εὐχαριστίας καὶ δεήσεις, εἰς αἶνους καὶ δοξολογίας, ἐπὶ τῇ βασιλικῇ πανηγύρει. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι πάντων ἕνεκεν.

Ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ὁ σεπτὸς ἡμῶν αὐτοκράτωρ καὶ βασιλεὺς εἰσέρχεται σήμερον ἐν βασιλικῇ εὐδαιμονίᾳ εἰς τὸ 63ον ἔτος τῆς ἡλικίας Αὐτοῦ, κρατῶν ἀστεμφῶς εἰς τὰς βασιλικὰς Αὐτοῦ χεῖρας τὰ αὐτοκρατορικὰ Αὐτοῦ σκήπτρα. Εὐτυχὴς τοίνυν ἡ μεγαλειότης Αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τούτοις τοῦ Θεοῦ δωρήμασιν. Ὁ Θεὸς ηὐλόγησέ τὰ ἔτη Αὐτοῦ. Εἴη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εὐλογημένον.

Καθῆκον ἄρα καὶ ἡμεῖς ἐπιτελοῦντες ἐδεήθημεν καὶ δεόμεθα ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ εὐτυχίας Αὐτοῦ. Καθῆκον ἀληθῶς ἐπιτελοῦμεν, διότι ἡ Α. Α. Μ. νυχθημερὸν ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ ὑπὲρ τῆς εὐμερίας καὶ εὐνομίας τοῦ ὑψηλοῦ Αὐτοῦ κράτους καὶ ὑπὲρ πάσης ἀγαθότητος τῶν πιστῶν Αὐτοῦ ὑπηκόων ἐν γένει. Δείγματα ἱκανὰ ἔχομεν ὅτι ἡ Α. Α. Μ. κρατοῦσα τὴν πλάστιγγα τῆς δικαιοσύνης ἐν χερσὶ ἀπονέμει ἐκάστῳ τὸ δίκαιον φροντίζουσα καὶ ἐπιμελουμένη ἵνα μηδένα ἀδικήσῃ. Σκέπτεται καὶ μεριμνᾷ ἵνα εἰρηνικῶς ἀποσοβῇ τὰ ἐπιπροσθούντα, λυπούμενος ἐπὶ τῇ ἐναντιότητι ἔστιν ὅτε τῆς τῶν πραγμάτων φορᾶς θλίβεται ἐπὶ τῇ πορείᾳ τῶν τοῖς νόμοις καὶ τῇ τάξει ἀντιστρατευομένων, ἀλλὰ πάλιν μακροθυμεῖ καὶ τὴν μακροθυμίαν Αὐτοῦ οἶονεῖ ἀκένωτον καὶ ὡς ὑπογραμμὸν δείκνυσι. Ζῶν ἡ Α. Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ καὶ βασιλεὺς ἡμῶν ἐπὶ μήκιστον ἵνα βασιλεύῃ ἐν εἰρήνῃ καὶ δικαιοσύνῃ.

Ποίησον, πανάγαθε Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριε τῶν κυριευόντων τὸν βασιλέα ἡμῶν πολυχρόνιον.

Μετὰ τὴν προσφώνησιν, ἐψάλμ ὁ πολυχρονισμὸς τῆς Α. Α. Μ. τοῦ ἀνακτος, εἴτα δ' ὁ τοῦ παναγ. οἰκουμενικοῦ πατριαρχοῦ. Γενεμένης δ' ἀπολύσεως ἀνῆλθον πάντες εἰς τὴν αἵθουσαν τῶν πατριαρχῶν διὰ τῆς κλίμακος τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας, ἡ δὲ Α. Θ. Π. ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτὴν ἐξώστου, εὐλογήσας τὸν ὀρθόδοξον λαὸν, ἀνῆγγειλε τὸ πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ἐπιφανὲς τῆς ἐορτῆς, συστήσας ὅπως εὐχρηθῶσιν ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. του φιλολάου ἡμῶν ἀνακτος, ὑπὲρ οὗ διάτροι ἠκούσθησαν ἐπανειλημμένως ζητωκραυγαί.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν πατριαρχῶν, παρόντων τῶν λογάδων τοῦ Γένους καὶ τῶν βαθιούχων τοῦ κράτους, αἱ αὐταὶ ἠκούσθησαν ὑπὲρ τοῦ ἀνακτος

ένθερμότατοι εὐχαί, τὸ σύνθημα δόντος τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

Μεθ' ὃ ἡ Α. Θ. Π. ἐν συνοδίᾳ τῶν ἐξοχ. ἀρχόντων τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς Στ. βέν Ἀριστάρχου καὶ Ἀντ. Οἰκιάδου βέν μετέβη εἰς τὰ ἐν Γιλδίξ αὐτοκρατορικὰ ἀνάκτορα καὶ παρεστάθη πρὸ τῆς Α. Αὐτ. Μεγαλειότητος μετὰ τῶν λοιπῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν τῶν ὑπὸ τὸ σκήπτρον τῆς Α. Α. Μ. ἐθνικοτήτων, ὅτε καὶ ἀνέγνω τὸ παρὰ πόδας προσφώνημα, τομρμιστὶ μεταφρασθὲν ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ἀρχοντος Μ. Λογοθέτου.

Μεγαλειότατε αὐτοκράτωρ καὶ βασιλεὺ Σουλτάν Ἀπδοῦλ Χαμίτ Χάν, ἐφένδη ἡμῶν.

Ὁ μέγας Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ Αὐτοῦ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλογήσας, ἠδόκησε νὰ δωρήσῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι ἔτη μακρὰ βασιλείας, βασιλείας μεγάλων καὶ σπουδαίων γεγονότων διὰ τε τὸ ὑψηλὸν Κράτος καὶ τοὺς πιστοὺς ὑπηκόους Αὐτῆς.

Καὶ ἠδόκησεν ὁ μέγας Θεὸς ἡμῶν νὰ ἀναδείξῃ ἐν τῇ ἐνδόξῳ Αὐτῆς οἰκογενείᾳ τὴν Ὑμετέραν σεπτὴν Μεγαλειότητα μέγαν βασιλέα, μεγαλουργοῦντα διὰ τῆς μεγάλης καὶ ἐξόχου Αὐτοῦ διανοίας.

Ναὶ! ἠδόκησεν ὁ μέγας Θεὸς νὰ χαρίσῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Αὐτοκρατορικῇ Μεγαλειότητι ὑγίαν τιμαλφί, ἀδιάπτωτον, σιδηρὰν, ἵνα ἀνθέξῃ εἰς πολυετεῖς κόπους ἀτρύτους, κόπους ἱκανοὺς νὰ καταβάλωσιν καὶ τὴν μάλλον ἰσχυρὰν ἀνθρωπίνην ἰδιοσυγκρασίαν. Καὶ ἐν τούτῳ παρατηρεῖται ἡ ἐπ' Αὐτῆς χάρις καὶ παντοδυσμία τοῦ μεγάλου Θεοῦ ἡμῶν.

Ναὶ, Μεγαλειότατε αὐτοκράτωρ καὶ βασιλεὺ Σουλτάν Ἀπδοῦλ Χαμίτ Χάν ἐφένδη ἡμῶν. Ὁ μέγας Θεὸς ἡμῶν ἠδόκησε νὰ δωρήσῃ τῇ μεγαλουργῇ βασιλείᾳ Σου ἔτη μακρὰ, ἔτη πλήρη μεγάλων γεγονότων, ὅσον οὐδεὶς τῶν ἐνδόξων προκατόχων τῆς μεγάλης καὶ ἐνδόξου Αὐτῆς δυναστείας ἠτύχησε νὰ ζήσῃ βασιλεύων. Καὶ τοῦτο ἐξιδιασμένη χάρις καὶ εὐνοία ἐπ' Αὐτῆς τοῦ μεγάλου Θεοῦ ἡμῶν. Δόξα τῷ μεγάλῳ καὶ παναγάθῳ Θεῷ ἡμῶν πάντων τούτων ἔνεκα.

Θεὲ εὐσπλαγχνε καὶ Πανοικτίρμων· Σοὺ δεόμεθα καὶ Σὲ παρακαλοῦμεν ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν ἱκετῶν Σου, τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν εἰς διάφορα μὲν θρησκευτά ἀνηκόντων λαῶν, ἀλλὰ Σὲ μόνον προσκυνούντων καὶ λατρεόντων, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων Σου, καὶ διατήρησον ὑγίαν, ἄνοσον καὶ εὐτυχὴ τὸν σεπτὸν ἡμῶν Ἀνακτα Σουλτάν Ἀπδοῦλ Χαμίτ Χάν ἐφένδην ἡμῶν ἐπὶ μακρὰ ἔτη βασιλεύοντα καὶ εὐεργετοῦντα βασιλικῶς πάντας τοὺς πιστοὺς ὑπηκόους Αὐτοῦ. Ἀμήν.

Ἡ Α. Α. Μ. ὁ κραταιότατος ἡμῶν αὐτοκράτωρ, εὐμενῶς ἀκροασάμενος τῆς προσφωνήσεως ταύτης, διεβεβαίωσεν ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι ὅτι ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἐνδόξον θρόνον τῶν Ὁσμανιδῶν ἀναβάσεως Αὐτοῦ νυχθήμερον μόνον καὶ κύριον μέλημα ἐθεώρησε τὸ καταστῆσαι εὐτυχεῖς τοὺς ὑπηκόους Αὐτοῦ· νύχαρίστησε τὴν Α. Θ. Π. ἐπὶ ταῖς ἐκ μέρους πάντων ἀναπεμφθείσαις εὐχαῖς καὶ εὐχαριστίαις, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ νομοταγεῖ πορείᾳ τῆς Α. Θ. Π. καὶ τῇ πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς Α. Α. Μ. ἀφοσιώσει· συνέστησεν ὅπως μὴ παύσωνται τὴν αὐτὴν πορείαν ἀκολουθοῦντες, καὶ τὸ κυριώτερον, ὅπως συμβουλεύωσι καὶ παραινῶσι πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν αὐτῶν λαοὺς εἰς ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ πρὸς ἀλλήλους συμβίωσιν. Ἡ Α. Θ. Π. εὐχαριστήσασα θερμῶς τῷ μεγαλειοτάτῳ καὶ φιλολάφῳ ἀνακτι, ἀπῆλθεν ἐκ τῶν ἀνακτόρων, ἐπεσκέψατο δὲ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τὴν Α. Εξοχ. τὸν εἰσηγητὴν τῶν πρέσβων Ἰβραήμ πασάν.

§

Τὸ ἐσπέρας ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης παρέθηκε δεῖπνον εἰς τοὺς σεβασμ. συνοδικοὺς Κυζίκου, Νικομηδείας, Διδυμοτείχου, Γάνου καὶ Χώρας καὶ Σερβίων καὶ Κοζάνης, εἰς ὃ προσεκάλεσε συνδαιτυμόνας, ὡς ἔθος, καὶ τὸν πανιερ. ἀρχιεπίσκοπον Θαβωρίου, τὸν πανιερ. μητροπολίτην πρώην Δρυϊνουπόλεως πρόεδρον τοῦ Ἐκκλησιαστ. δικαστηρίου, τὸν πανιερ. μητροπολίτην Σάρδεων καὶ σχολάρχην τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, τοὺς ἐπιτρόπους τῶν Ἀγίων Τόπων, τὸν Μ. πρωτοσύγκελλον, τὸν Μ. ἀρχιδιάκονον, τὸν ἀρχιμανδρίτην Ἱεροθεὸν Τεκνόπουλον καὶ τὸν ἱατρὸν τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου κ. Ἀλέξ. Μελαχροινόν. Ἡ Α. Θ. Π. προέπιεν ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. ὁ δὲ σεβασμ. μητροπολίτης Κυζίκου κ. Ἀθανάσιος ὑπὲρ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΦΟΣΙΩΣΕΩΣ

Τῇ κυριακῇ, 10 μεσοῦντος, μετὰ τὴν λήξιν τῆς θείας λειτουργίας ἐν τῷ πατριαρχικῷ, ναῷ καθ' ἣν πυκνὸν μὲν καὶ πολυπληθεῖς εὐσεβῶν ἐκκλησίασμα παρῆν, ἀπεκδεχόμενον τὴν εὐλογίαν τοῦ σεπτοῦ αὐτοῦ πρωθιεράρχου, πολλοὶ δὲ τῶν παρ' ἡμῖν τὰ κοινὰ πραττόντων, οὐ μόνον ἐκ Φαναρίου καὶ τῶν ἀγχιτερμόνων συνοικιῶν, ἀλλὰ καὶ

ἐκ Γαλατᾶ καὶ Σταυροδρομίου, καὶ ἀλλαχόθεν, τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἐπεσκέψαντο ἐν τῷ Μ. Συνοδικῷ πολλοὶ τῶν ἔργοις τε καὶ λόγοις ἐπὶ φιλογενεῖ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ζηλῶ καὶ ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ καθεστὼς ἀφοσιώσει διαπρέποντες. Ὁ γηραιὸς πρόεδρος τῆς ἐφορίας τοῦ Ζωγραφείου γυμνασίου κ. Ζήσης Θ. Ζήση, ὁ καὶ μέλος τοῦ Δ. Ἐθν. Μικτοῦ Συμβουλίου χρηματίσας ἐπανελημμένως, προσεφώνησε τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην διὰ τῶν ὀλίγων τούτων·

Παναγιώτατε Δέδοτα,

Ἦ μεγάλωνμος κοινότης τοῦ Σταυροδρομίου διὰ τῶν νομίμων αὐτῆς ἀντιπροσώπων προσέρχεται σήμερον ἵνα ὑποβάλῃ τῇ Ὑμ. Θ. Παναγιότητι μετ' εὐλαβείας τὰ βαθύτατα αὐτῆς σεβάσματα καὶ τὴν ἀπεριόριστον αὐτῆς ἀφοσίωσιν. Δέεται δὲ τῷ Ὑψίστῳ ὑπὲρ μακροβιότητος τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος καὶ τῆς μέγχι βαθύτατον γήρατος διακυβερνήσεως τῆς πατριαρχικῆς ὁλκάδος πρὸς εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν.

Μετὰ τὴν εἰς τὸ προσφώνημα τοῦτο ἀπάντησιν τῆς Α. Θ. Π. ἐν συγκινήσει γενομένην, ὁ κ. Ζήσης ἐν ἐπιλόγῳ προσέθηκε ταῦτα·

Εὐγνωμονοῦντες, Παναγιώτατε, διὰ τὴν στήσιν καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος ἐπὶ τῇ ἐφημέρῳ ταύτῃ διατρέχει τῆς ἡμετέρας τῆς Ἐκκλησίας, ἐκλιπχοῦμεν Αὐτὴν ὅπως στερεῶ τῷ ποδὶ καὶ ἐν τῇ χαρακτηριζούσῃ Αὐτὴν νομιμότητι ἀπωθήσῃ πᾶν ἔκνομον καὶ ἀντίθεον πρόσκομμα καὶ ἐπέλθῃ ὡς τέχιστα ἢ ὑπὸ πάντων ποθυομένη ἡμετέρα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν τῷ Μ. Συνοδικῷ παρίσταντο ὁ ἐκ τῶν συμβούλων τοῦ Κράτους κ. Ἰω. Χότζης, ὁ κ. Π. Χρυσὸς, ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου, οἱ ἐκ τῶν πρώων μελῶν αὐτοῦ κκ. Κ. Ἀνανιάδης, Ἰω. Κ. Χατζόπουλος καὶ Σ. Καζανόδας, οἱ κκ. Δ. Εὐγενίδης, Στ. Εὐστ. Εὐγενίδης, Γ. Α. Ζαρίφης, Στ. Τζικαλιώτης, Γ. Νομικός, Σωτ. Σπυρίδων, Λέων Καζανόδας, Θ. Τζούνης, Ἀπ. Σιφναῖος, Θ. Θεοδοσιάδης, Δ. Σωφρονιάδης, Π. Γούδας, Ἐμ. Σαριδάκης, Σπ. Χρυσομάλλης βοηθὸς τοῦ Ζ' δημορχιακοῦ τιμήματος, αἱ ἐφορίαι καὶ ἐπιτροπαὶ τῶν τε ναῶν καὶ τῶν σχολῶν τῆς ἐν Γαλατᾷ πολυπληθοῦς καὶ φιλογενοῦς ὀρθοδόξου κοινότητος, καὶ πολλοὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπιστήμας καὶ τοῖς γράμμασι διακρινομένων, πάντες

ἐκφράσαντες πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὴν ἄκραν αὐτῶν εὐλάβειαν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἀνθ' ὧν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἀκαταπονήτως ἐπραξε καὶ πράττει.

Ἐκ μέρους τῶν ἐν Γαλατᾷ ὀρθοδόξων προσεφώνησε τὸν παναγιώτατον οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὁ διαπρεπὴς ἱατρός κ. Στυλ. Σαράντης, πρόεδρος τῶν αὐτόθι σχολείων, διαβεβαιώσας περὶ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων τῆς εὐλαβείας καὶ τῆς ἀμερίστου ἀφοσιώσεως.

Τῇ τρίτῃ προσῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα πρὸς ἐκφράσιν τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων τῶν ἐν Σταυροδρομίῳ ὀρθοδόξων οἱ τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν ἀποτελοῦντες ἐρίτιμοι κκ. Α. Πνιατῶρος, Σωτ. Σπυρίδων, Π. Ἰσαακίδης, Φρ. Δ. Μεζίκης καὶ Σόλων Γ. Καζανόδας, κωλυθέντος τοῦ προέδρου αὐτῶν κ. Εὐστ. Εὐγενίδου, ἐπισκεψαμένου τὴν Α. Θ. Π. κατόπιν, καθὼς καὶ προχθές.

Τῷ σαββάτῳ δ' ἐπισκεψάμενοι οἱ τὴν ἐφορίαν τῶν ἐθνικῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἀποτελοῦντες ὑπέβαλον τὰ βαθύτατα σεβάσματα μετὰ τῆς διαβεβαιώσεως τῆς ἀμερίστου ἀφοσιώσεως αὐτῶν καὶ εὐλαβείας.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν θλιβερῶν γεγονότων, ἅτινα ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἐξελίσσονται ἐν τῇ πατριαρχικῇ αὐλῇ οὐκ ἀποσκοποῦν πολλὰ μὲν περιεκόπησαν καὶ παντελῶς παρεσιωπήθησαν, ἄλλα δὲ ἐπὶ τὸ μετριώτερον ἐξεφράσθησαν, καθόσον πόθος ἐκράτει, ὅπως μετριομένης τῆς σημασίας τῶν γεγονότων ἀποφευχθῇ ἐν παρομοίαις περιστάσεσιν ἀνικητοσύνη συνήθως ἐρεθισμὸς τῶν πνευμάτων. Ἀτυχῶς ὅμως ὁ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὁμολόγηστος τύπος, ὁ σπανιότατος εὐτυχήσας νὰ γνωρίσῃ ἀσφαλῶς τὰ καθ' ἡμᾶς, ἐξώκειλε καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, εἰς βῆρος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀκριβοῦς τῶν πραγμάτων θέσεως καὶ ἐξελιζέως. Μὴ δυνάμενος νὰ ἔχῃ ἀνταποκριτὰς περιωπῆς περιέρχεται εἰς τὰς ἀγυῖας καὶ τὰς ρύμιας καὶ προσλαμβάνει ὃν ἂν τύχῃ λόγιον, ἀδιέφορον ἂν ὁ προσλαμβάνόμενος ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ὑγιῶν δημοσιογραφικῶν πόρων εὕρηται ἐν παντελεῖ χρεωκοπία. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου εἰς τὴν ἐπιστάσιν καὶ τὴν διαστροφὴν τῆς ἀληθείας συντρέχουσι καὶ ἄλλοι πολλοὶ λόγοι, λόγοι συμπαινεῶν καὶ ἀντιπαινεῶν, ἔχθρας, φιλίας, προεκκληψέως, συμφέροντος κτλ. Οὕτω δὲ πα-

ρουσιάζεται εἰς τὸ ὁμογενὲς δημόσιον κυκεὼν τις ἀντιφατικῶν καὶ ἀλληλοσυγκρουομένων εἰδήσεων καὶ πληροφοριῶν, μὴδὲν τὸ κοινὸν ἔχουσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὰ πράγματα.

Συμπληροῦντες τὰ ἤδη γραφέντα περὶ τῆς πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμένικόν πατριάρχην κ. Ἰωακείμ ἐπισκέψεως τῶν δύο σεβασμ. μητροπολιτῶν τοῦ τε Ἐφέσου δηλαδὴ καὶ τοῦ Μυτιλήνης καὶ περὶ τῶν μεταξὺ τῆς Α. Θ. Π. καὶ τῶν ἐν λόγῳ δύο ἱεραρχῶν ἀνταλλαγέντων, ἐπιπροστίθεται ὅτι οἱ εἰρημένοι δύο μητροπολίται ἐζήτησαν ἀπὸ τῆς Α. Θ. Π., ἐπιρρίπτοντες αὐτῇ τὴν εὐθύνην τῶν συμβαινόντων, ἵνα ἐν τῇ περινοίᾳ αὐτῆς ἐξεύρη τρόπον λύσεως τοῦ ζητήματος. Ἡ Α. Θ. Π., ὡς ἦν ἐπόμενον, κατὰ δίκαιον συνειρμόν, ἀποκρούσασα τὰ λεγόμενα τῶν δύο, ἐπέριψεν ἅπασαν τὴν εὐθύνην τῆς θλιβερᾶς ταύτης καταστάσεως εἰς αὐτοὺς, ὡς ἀποσχισθέντας τοῦ σώματος τῆς Ἱ. Συνόδου, ὡς ἀπειθῶς πρὸς τὴν προδιατεταμένην αὐτῶν πνευματικὴν ἀρχὴν φερομένους καὶ ὡς ἐργαζομένους ἐν παρασυγκωχίαις, ὑποδείξασα ἅμα αὐτοῖς ὅτι εἰ πράγματι εἰλικρινῶς ἐπόθουν τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως τῆς ἀνιχνῆς ὄντως ταύτης ὑποθέσεως, εὐαρέστως ἀναμένει αὐτοὺς εἰς τὴν συγκροτούμενην τὴν ἐκπύριον συνέδριον τῶν δύο Σωμάτων, τοῦθ' ὅπερ ἐκείνοι πεισμονῶς ἀπέκρουσαν, ἄλλο τι διανοούμενοι, ὡς εἶοικε, νὰ ζητήσωσι, δηλονότι τὴν παραίτησιν τῆς Α. Θ. Πανηγύρεως, δι' ὃ φαίνεται καὶ ἀπεστάλησαν, ἀλλ' οὐδαμῶς ἐτόλμησαν τοιοῦτόν τι νὰ ἐκστομίσωσι τοῦτος καὶ ἐκπεφρασμένως, ἀναλογιζόμενοι καὶ αὐτοὶ ὅτι ὁ ὑποκάριος αὐτῶν οὗτος πόθος ἀντικρὺς ἀντέκειτο πρὸς τὴν λογικὴν καὶ τὰ παρ' ἡμῖν τεθεσπισμέναν νόμιμον.

Καὶ ταῦτα μὲν χάριν τῆς ἀληθείας. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ λεγόμενα καὶ γραφόμενα περὶ ἀρχῶν, περὶ οἰκουμένικότητος, περὶ ἀπολυταρχίας καὶ αὐθιγρυσίας καὶ περιορισμοῦ τῆς τοῦ λόγου ἐλευθερίας καὶ ἄλλων παραπλησίων, ἐκ τῶν ἐπισήμων αὐθεντικῶν κειμένων ἀψευδῶς ἀποδείκνυται ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον ὑπάρχει ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς κύκλοις, εἰς τοῦτο δὲ θέλει συνομολογήσει καὶ ἡ χριστιανικὴ συνείδησις πάντων τῶν συνεργατῶν, ὡς ἐπίσης θέλει συνομολογήσει καὶ εἰς τὸ ὅτι ἀπὸ τινος ἰδίᾳ ἢ κατὰστασις τοιοῦτον ἀνώμαλος ἀπέβη καὶ ταραχῶδης, ὥστε ἱεράρχης γεραιὸς καὶ τετιμημένος ἀγκυρακτῶν καὶ φρίσσων ἔλεγε καὶ λέγει ὅτι **τοιαῦτα οὐδέποτε εἶδεν ἢ ἤκουσε**, θρηνηλογῶν δὲ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ καταστάσει ἐπιλέγει τὸ πένθιμον ρῆμα **ἀπολώλαμεν**. Ἴνα δὲ ἕκαστος σχηματίσῃ ἀσφαλῆ ἰδέαν περὶ τῶν γεγονότων ἀφίνομεν ἐνταῦθα νὰ ὁμιλήσωσι τὰ αὐθεντικὰ κείμενα.

Κατὰ τὴν συνέδριον τῆς 23 Σεπτεμβρίου ἀναγράφονται ἐν τοῖς πρακτικοῖς οἱ ἀκόλουθοι λόγοι τῆς Α. Θ. Πανηγύρεως.

... «Ἐπιθυμῶ νὰ γίνωνται τὰ πράγματα οὕτως ὥστε νὰ παρακάμψωμεν τὸν σκόπελον καὶ νὰ φανῇ ἡ ἐτυμολογία τῆς Ἱ. Συνόδου ὡς ἀνωτάτου ἱεροῦ σώματος ὁμόφωνος». ... καὶ κατωτέρω ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ ... «Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν ἐκείνων (τοῦ ἔτους 1880) θὰ φανῇ ὅτι ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὑπῆρχε πνεῦμα ἱερὸν ὁμοφωνίας, διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀνεγνώριζεν ὅτι ἡ πράξις δὲν ἔφερε τύπον συμφωνον κατὰ πάντα πρὸς τὴν παρ' ἡμῖν τάξιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἠναγκάζετο ἐκ πολλῶν καὶ διαφορῶν συνθηκῶν νὰ παραδεχθῇ τὴν οἰκονομίαν».

Εἰς ἃ ὁ μητροπολίτης Δυρραχίου ἀντιπροετήρησεν ὅτι καὶ ἐν τῇ νῦν ἱερᾷ Συνόδῳ ὑπάρχει πνεῦμα ἱερὸν.

Μετὰ μικρὰς κατόπι συζητήσεως κατὰ τὰς συνοδικὰς συνεδρίας τῆς 25 καὶ 28 7)βρίου, ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ἡ Α. Θ. Π. μεταξὺ ἄλλων ἐν τῇ ἀγορεύσει αὐτῆς εἶπε τὰ ἑξῆς :

... «Ἀδελφός τις ἐκ τῶν νῦν παρκαθημένων, ὅτε εἶπον ὅτι τοὺς ἀδελφούς, τοὺς συγκροτοῦντας τὴν τότε ἱερὰν Σύνοδον ἐνέπνεεν ἱερὸν πνεῦμα, μὲ ἐκάκιτε. Πιστεύω ὅμως ὅτι οὗτος δὲν ἐσκέφθη πολὺ, διότι διδάσκαλος ὢν τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς θεολογίας καὶ ἔχων διπλωμα τῆς Θεολ. Σχολῆς ἔδει νὰ γινώσκῃ ποῦ εἴναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐν τῇ διαιρέσει ἢ τῇ ὁμοφωνίᾳ. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπεν «Ὅπου εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι ἐν τῷ ὀνόματί μου ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν». Ὁ ἀδελφός οὗτος κάλλιστα πιστεύω γινώσκει ὅτι ἐν ταῖς Συνόδοις ὁμῖλει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁμῖλει τὸ πνεύμα διότι ὑπῆρχεν ὁμοφωνία ἐπὶ πρακτικῶν κανονικῶν, δογματικῶν. Ὁ ἀδελφός οὗτος κάλλιστα γινώσκει τί λέγουσιν αἱ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων, ὧν περικοπᾷ καθ' ἐκάστην ἀναγιγνώσκονται ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις»...

Οὗτοι εἰσιν οἱ λόγοι τῆς Α. Θ. Π., οἱ θεωρηθέντες καὶ χαρακτηρισθέντες ὡς προσβλητικοί.

Εἰς τούτους δὲ ἀπαντῶν ὁ μητροπολίτης Δυρραχίου ἀπήγγειλε τὴν ὑβριστικὴν ἀγόρευσιν, ἥτις ἐχαρακτηρίσθη ὡς μάθημα κατηγορητηρίου καὶ ἥτις κατὰ μὲν τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἔχει ὥδε : «Ἐν ταῖς δυοῖς τελευταίαις συνεδριάσεσι τῆς Ἱ. Συνόδου διετυπώθησαν ὑπὸ τῆς Ὑμ. Θ. Πανηγύρεως βαρυσήμαντοι λόγοι, ἐν οἷς ἐγένετο καὶ μνεία θεολογικῶν σπουδῶν καὶ διδακτορικῶν διπλωμάτων. Εἰς ταῦτα εὐσεβῶς παρατηρῶ ὅτι ἵνα κατανοήσῃ τις τὴν βαρύτητα καὶ τὴν θλιβερὰν σημάειαν τῶν λόγων ἐκείνων

τῆς Ὑμ. Θ. Π. δὲν ἔχει ἀνάγκην εὐρείας ἐκκλησιαστικῆς μορφώσεως καὶ διπλώματος θεολογικοῦ, καθόσον εἶναι λίαν ἐπαρκὴς πρὸς τοῦτο καὶ μετρίατις μόρφωσις. Εὐλαβούμενος ἐγὼ ἐμχυτόν, εὐλαβούμενος δὲ τὴν θέσιν καὶ τὸ τρισέβαστον δι' ἐμὲ ἀξιῶμα τῆς Ὑμ. Θ. Πανηγυρίτης, ὡς καὶ τὸν ἱερόν τοῦτον περίβολον, ἐπέχω νὰ σχολιάσω τοὺς λόγους τῆς Ὑμ. Θ. Π. ἀπανκινόμενος, ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπον, τὰς ἀντεγκλήσεις, ὧν τὸ ἀποτέλεσμα δὲν εἶναι εὐχάριστον, καὶ ἐπαφίημι εἰς τὴν ἱστορίαν ἵνα αὕτη διύλιση καὶ κατὰδειξη τίνες οἱ νομοτάρχαι καὶ τίνες οἱ κομματικῶς μεταξὺ ἡμῶν ἐργαζόμενοι ἐν τῇ Βοτανικῇ ζητήματι. Πρακτικῶς μόνον τὴν Ὑμ. Θ. Π. θερμῶς ἵνα εὐχρεστηθῇ ν' ἀποσύρῃ τὴν ὑπ' Αὐτῆς ἐπιρριφθεῖσαν κατὰ τῆς Ἱ. Συνόδου μομφήν, ὅτι δῆθεν σήμερον δὲν διέπει αὐτὴν πνεῦμα ἱερόν, ἀγαθυνθῇ δὲ νὰ παύσῃ προκαλοῦσα παντοιοτρόπως τοὺς ἀδελφοὺς, τούναντίον δὲ ἐκτιμῶσα τὴν ἄγαν θαυμαστὴν μετριοπάθειαν αὐτῶν εὐχρεστηθῇ νὰ ἐκτιμᾷ τὸ ἀνεξάρτητον τοῦ φρονήματος αὐτῶν καὶ μηδένα τούτων τούτων ἐκτιμᾷ καὶ χρωματίζει ἄλλ' ὡς πατριάρχης νομοτάρχης, ὡς μέχρι τοῦδε ἀνεδείχθη ἡ Ὑμ. Θ. Π., ὡς πατριάρχης τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν Κανονισμῶν, εὐδοκῆσαι νὰ τηρῇ ἀπαρεγκλιτῶς καὶ ἐφαρμοζῇ τὴν ἐν ἅπασιν τοῖς ἐνομοιούμενοις σωματείαις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ ἀπ' ἀρχῆς κρατοῦσαν ἀρχὴν τῆς διαλύσεως πάσης ἀναφυομένης διαφορᾶς διὰ τῆς πλειονοψηφίας». Κατὰ δὲ τὰ ἄνα τὰς ὁδοὺς περιφερόμενα ἀντίγραφα τῆς ἐν λόγῳ ἀγορεύσεως αὕτη ἔχει ὧδε :

«Ἐν δυὶ τελευταίαις συνεδριάσεσιν τῆς ἀρχαίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου ἐξηνέχθησαν ἀπὸ μέρους τῆς Ὑμ. Θ. Π. λόγοι βαρυσήμαντοι ἐν οἷς ἐγένετο μνεία καὶ περὶ μορφώσεων θεολογικῶν καὶ διπλωμάτων διδασκαρικῶν κτλ. Ἡνυχασμένος ἐν ὀλίγοις νὰ ἀπαντήσω σήμερον εἰς τοὺς λόγους τούτους τῆς Ὑμ. Θ. Π. εὐσεβῶς πρὸς τὴν ὁρμήν, ὅτι ἵνα κατανόηται τις τὴν βαρεῖαν ἄμεινον, ἐπιτρύχῃ μοι εἰπεῖν, θλιβεράν σημάειαν τῶν λόγων τούτων, μηδεμίαν ἔχει ἀνάγκην μήτε μορφώσεων θεολογικῶν, μήτε διπλωμάτων διδασκαρικῶν, καθ' ὅσον κατ' ἐμὲ εἶναι λίαν ἐπαρκὴς πρὸς τοῦτο καὶ μετρίατις μόρφωσις.—Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἐγὼ συναισθάνομαι τὴν θέσιν μου, εὐλαβούμενος δ' ἐμχυτόν, τὸ τρισέβαστον δι' ἐμὲ ἀξιῶμα τοῦ πατριάρχου, καὶ τὸν ἱερόν τοῦτον περίβολον, ἐπέχω παντός ἐπὶ τῶν λόγων τούτων τῆς Ὑμ. Θ. Π. σχολίου, ἀπανκινόμενος τὰς ἀντεγκλήσεις, ὧν αἱ συνέπειαι εἶναι λίαν σοβαραὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς τὰ πράγματα μακρυνοῦσιν, ἐπαφίημι δὲ εἰς τὴν ἱστορίαν ἵνα αὕτη ὡς ἀδέκαστος κριτὴς διυλίζουσα τὸ σοβαρόν τοῦτο ἔργον ἀποφανθῇ καὶ κατὰδειξη τίνες οἱ

μεταξὺ ἡμῶν νομοτάρχαι καὶ τίνες οἱ κομματικῶς ἐργαζόμενοι.

Πρακτικῶς μόνον θερμῶς τὴν Ὑμ. Θ. Π. καὶ ἐκλιπκῶς αὐτὴν ὅπως εὐχρεστηθῇ νὰ ἄρῃ τὴν διὰ τῶν λόγων τούτων προσκρηθείσαν τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ βαρεῖαν μομφήν ὅτι δῆθεν δὲν διέπει αὐτὴν ἱερόν πνεῦμα ὁμοφωνίας, ἀγαθυνθῇ νὰ παύσῃ προκαλοῦσα ἐκάστοτε τοὺς ἀδελφοὺς ποικιλοτρόπως, τούναντίον δὲ ἐκτιμῶσα τὴν ἀπὸ μέρους αὐτῶν ἀναπτυσσομένην θαυμαστὴν καὶ σπανίαν μετριοπάθειαν θελήσῃ ἐπὶ τέλους νὰ σεβασθῇ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ φρονήματος ἐνός ἐκάστου καὶ μηδένα τούτων κακίῃ τούτων ἐκτιμᾷ διὰ τοῦτο καὶ χρωματίζει ἄλλ' ὡς πατριάρχης νομοτάρχης, ὡς μέχρι τοῦδε ἐδείχθη, ὡς πατριάρχης τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν ἐθνικῶν Κανονισμῶν, εὐχρεστηθῇ νὰ τηρῇ ἀπαρεγκλιτῶς καὶ ἐφαρμοζῇ ἀδικλείπτως τὴν ἐν ἅπασιν τοῖς ἐνομοιούμενοις σωματείαις ἰσχύουσιν καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ ἀπ' ἀρχῆς κρατήσαντες νόμιμον καὶ μόνον λογικὴν ἀρχὴν τῆς διαλύσεως διὰ πλειονοψηφίας πάσης ἀναφυομένης διαφορᾶς ἐν παντὶ ζητήματι συζητούμενῳ».

Ἐπαφίμενοι τὴν κρίσιν περὶ τοῦ τίς ὁ προσβλήων καὶ τίς ὁ προσβληθεὶς ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀνταλλαγέντων, τοῦτο μόνον πρακτικοῦμεν ὅτι, οὔτε τὸ ἐν τοῖς πρακτικοῖς περιλαμβανόμενον οὔτε τὸ ἄνα τὰς τριόδους ἀτόπως περιφερόμενον ἀποδίδωσι πιστῶς τὴν δριμύτητά τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κατηγορητηρίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος.—Τῇ τρίτῃ ἀφίκετο ὁ ἐκ τῶν νέων συνοδικῶν σεβασμ. μητροπολίτης Κυζίκου κ. Ἀθανάσιος, παρακαθίσας τῇ τετάρτῃ ἐν τῇ κοινῇ συνεδρίᾳ τῶν δύο διοικητικῶν τῆς Ἐκκλησίας Σωμάτων.

Μητρόπολις Καισαρείας.—Γενομένης πολυλάκης ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ σκέψεως περὶ τοῦ προσφωρότερου τρόπου τῆς συναθροίσεως τῆς ἐπιχορηγίσεως τοῦ σεβασμ. πρωτοθρόνου μητροπολίτου Καισαρείας Καππαδοκίας, ἐνεκρίθη ἵνα συντελεῖσιν εἰς συμπλήρωσιν αὐτῆς καὶ οἱ ἐνταῦθα διαμένοντες καισαρεῖς, ἅτε ὀλίγων μενόντων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, τῶν δὲ πλείστων ἐκπατριζομένων καὶ ἐν εὐμαρείᾳ τινὶ διαβιούντων· ὅθεν ἐνεκρίθη συνοδικῶς πρό τινος ἢ σύστασις ἐπὶ τούτῳ τετραμελοῦς ἐξ εὐνοπολίτων καὶ θερμουργῶν καισαρεῶν

ἐπιτροπείας ἐκ τῶν κκ. Σταύρου Ἡλιάδου, Γ. Βογιατζόγλου, Γ. Χινδίογλου καὶ Ἰορδ. Ζουμπούλογλου.

Μητρόπολις Θεσσαλονίκης. — Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα μετέβησαν, χάριν ὑποθέσεων τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν, εἰς Θεσσαλονίκην οἱ πανιερ. μητροπολίται Τιβερίουπόλεως καὶ Στρωμνίτζης κ. Γρηγόριος καὶ Κασσανδρείας κ. Ἰωάννης, ὃς τῇ 9 τοῦ παρόντος ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ πρὸς περιοδείαν καὶ ἐπίσκεψιν τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ ποιμνίου.

Μητρόπολις Σμύρνης. — Ἀγγέλλεται διὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ συναδέλφου «Ἀρμονίας» ὅτι γίνεται σκέψις ἀπο τινος περὶ ἰδρύσεως Ἱερατικῆς σχολῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ὑπὲρ ἧς ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Σμύρνης κ. Βασίλειος ὥρισεν ἐκατὸν λίρας ἐκ τῆς ἐτνιαίας ἐπιχορηγήσεως. Ἠνεώχθη δὲ καὶ κατάλογος συνδρομῶν καὶ θρησκευτικὴ τις ἀδελφότης ἐπὶ τῷ ἱερῷ τούτῳ σκοπῷ συνεστήθη καὶ περιοδεύοντες ἐπὶ τῇ συναθροίσει τῶν προσφωρῶν τούτων ὥρισθησαν. Ἡ φιλογεννῆς ὀρθόδοξος κοινότης Σμύρνης διὰ τῆς συστάσεως καὶ διατηρήσεως σχολῆς Ἱερατικῆς θέλει δώσει νέον τεκμήριον εὐσεβείας, προστιθέμενον εἰς ὅσα μέχρι σήμερον ἔδωκε.

Μητρόπολις Λήμνου. — Ἐνεκα ἐπαρχιακῶν ὑποθέσεων, ἀπῆλθεν ἐκ Λήμνου μεταβαίνων εἰς τὴν Ρόδον, ἔδραν τῆς νομαρχίας Αἰγαίου Πελάγους, καὶ τὴν Σμύρνην ὁ πανιερ. μητροπολίτης Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου κ. Διόδωρος.

Ἐκτύπωσις Καινῆς Διαθήκης. — Τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ ἡρξάτο ἐν τῷ πατριαρχικῷ τυπογραφείῳ ἡ ἐκτύπωσις τῆς Καινῆς Διαθήκης στερεοτύπως ἐκδιδομένης, ψαλέντος πρότερον, ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Π. ἀγιασμοῦ ὑπὸ τοῦ πανοσιολ. Μ. συγκέλλου κ. Γρηγορίου.

Ἀξίωματικοὶ πατριαρχ. αὐλῆς. — Τῇ κυριακῇ, κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ἐγένετο ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἡ χειροθεσία τοῦ Μ. πρωτεκδίκου τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Παναγιώτου Δ. Νικολοπούλου πρώτου γραμματέως τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου καὶ νομικοῦ συμβούλου τῶν Πατριαρχείων ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, προσφωνήσαντος διὰ βραχέων τὸν χειροθετούμενον μέγαν πρωτέκδικον, ὡς ἀξίως τῆς τε μορφώσεως καὶ τοῦ ἐντίμου χαρακτῆρος καὶ τοῦ χρηστοῦ ἥθους αὐτοῦ λαμβάνοντα τὸ ἀξίωμα τοῦτο τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς, πατριαρχικῷ δικαίωματι. — Ὁ μέγας πρωτέκδικος ἀνήκει εἰς τὴν πρώτην πεντάδα τῶν πατριαρχικῶν ὀφθικίων, ταπτόμενος τρίτος ἀπὸ τοῦ Μ. χαρτοφύλακος καὶ τοῦ Μ. ρήτορος.

Χειροθεσία. — Τῇ δευτέρᾳ, ἐν τῷ πατριαρχικῷ παρεκκλησίῳ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐχειροθέτησεν ἀρχιμανδρίτην τοῦ πατριαρχικοῦ ἀποστολικοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου τὸν πανοσιολ. κ. Ἱερόθεον Τεκνόπουλον, χειροτονηθέντα τῇ προτεραίᾳ πρεσβύτερον ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Σταυρουπόλεως κ. Ἀποστόλου ἐν τῷ ναῷ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς.

Ὄνοματικάι ἐορταί. — Προχθὲς, (14) μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γερβασίου, συνεχάρη τηλεγραφικῶς ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης τοῖς ἐορτάζουσι μητροπολίταις Καισαρείας, Χαλδείας καὶ Ροδουπόλεως.

Πατριαρχικαὶ προσρήσεις. — Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης διεβίβασε τῇ προχθὲς κυριακῇ, διὰ τοῦ ἐξοχ. ἀρχοντος καπουκεχαγιᾶ Ἀντωνίου βέη Οἰκιάδου, τὰς συλλυπητικὰς αὐτοῦ προσρήσεις ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ φρουράρχου Βεσικτασίου καὶ ὑπασπιστοῦ τοῦ ἀνακτορ. Χατζῆ Χασάν πασᾶ τοῖς τε υἱοῖς αὐτοῦ ἐξοχ. Ἐμὴν πασᾶ καὶ Σαῖτ πασᾶ καὶ τῷ ἐξοχ. βοηθῷ αὐτοῦ Βασφὶ πασᾶ.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί. — Τῇ κυριακῇ, κατὰ τὴν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἐξοχ. Ἰω. Χότζη ἐφέντη τελετὴν τοῦ μυστηρίου τοῦ βαπτίσματος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Νικολάου, παρέστη ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ὁ ἱερολογ. δευτερεύων κ. Βενιαμὴν, διερμηνεύων τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ προσρήσεις ὑπὲρ τοῦ νεοφωτίστου τοῖς τε γονεῦσι καὶ τῷ ἐξοχ. αὐτοῦ ἀναδόχῳ καὶ πρὸς μητρὸς πάππῳ Θεοδωράκῃ ἐφέντη Παπαδοπούλῳ, πρώτῳ βοηθῷ τοῦ νομάρχου Ἀδριανουπόλεως.

Ἀντεπισκέψεις. — Τῇ παρασκευῇ, κατ' ἐντολὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὁ πανοσιολ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Καλλίνικος ἀντεπεσκέψατο ἐν τῷ ἁγιοταφικῷ μετοχίῳ τὸν πανιερ. μητροπολίτην Θαβωρίου κ. Στέφανον.

Ἄγιον Ὅρος. — Ὑπὸ τῆς ἱερᾶς τῶν Ἰβήρων μονῆς διωρίσθη ἡγούμενος τοῦ ἐν Καλυβίοις (Μαλγάρων) Ἰβηριτικοῦ μετοχίου ὁ πανοσ. προηγούμενος κ. Γρηγέντιος, ἀντικαταστήσας τὸν τέως διευθύνοντα τὸ προσκύνημα τοῦτο πανοσ.

προηγούμενον κ. Κλεόπαν Ἰβηρίτην, οὗ ἔληξεν ἡδὴ ἡ τῆς ὑπηρεσίας περίοδος.

Ἱερὰ μὲν Σινᾶ.— Κατ' ἐπιστολὰς ἐκ Καίρου, τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, 10 μεσοῦντος, ἐμελλε ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Ἰόππην ὅπως ἀνέλθῃ εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ θεοφίλ. ἐψηφισμένος ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ καὶ Ραϊθοῦς κ. Πορφυρίου Λογοθέτης, χειροτονησόμενος ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανοῦ τῇ προσεχεῖ κυριακῇ, τῇ τῶν ἁγίων πατέρων.— Τῷ ἐψηφισμένῳ ἀρχιεπισκόπῳ συνοδεύσει τετραμελής ἐπιτροπεία σιναϊτῶν ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτου Νικηφόρου Παπαδάκη, πρωτοσυγκέλλου Νικοδήμου, Εὐγενίου μοναχοῦ καὶ οἰκονόμου, καὶ Πορφυρίου Παυλίνου διακόνου.— Ἡ δὲ ἐν τῷ θεοδαδίστῳ Σιναίῳ ὄρει ἱερὰ σιναϊτικὴ ἀδελφότης διὰ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐπιτρόπου τῆς μονῆς πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτου κ. Δανιὴλ Σουλίδου διεβίβασε τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμένικῳ πατριάρχει τὰ τε σεβάσματα καὶ τὴν βαθεῖαν αὐτῆς εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Α. Θ. Π. ἀνθ' ὧν ἐπεδαψίλευσε τιμῶν τῷ θεοφίλ. ὑποψηφίῳ Σινᾶ κ. Πορφυρίῳ κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει βραχεῖαν αὐτοῦ διαμονήν.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος.

Τρίκκης Προκόπιος.— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπώλεσε καὶ ἓνα ἔτι ἱεράρχην τὸν ἐπίσκοπον Τρίκκης Προκόπιον Κουκουλάρη.

Ἐπίδομοι ἐκδόσεις.

Ἐν παραρτήματι τῆς «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας» ἐξεδόθη τὸ Α' τεῦχος τοῦ **Ἑορτολογίου κωνσταντινοπολίτου προδευνητοῦ** ἡτοι ὁδηγοῦ ἱερῶν πανηγύρεων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει τελουμένων καὶ ταῖς ἀμέσως γειτονεύουσιν κώμαις καὶ προαστείαις. Τὸ τεῦχος ἐκτετυπωμένον ἄριστα φθάνει μέχρι τῆς 224 σελίδος συνήθως ὁγδόου καὶ μέχρι τῶν ἑορτῶν τοῦ φεβρουαρίου. Τὸ ὅλον ἔργον, προσφώνούμενον τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμένικῳ πατριάρχει, προστάτη τῶν ἐπὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν ιστορίας ἱερᾶς τε καὶ θύραθεν ἐρευνῶν, καὶ τυχὸν τῆς εὐλογίας καὶ προστασίας αὐτοῦ, ἀπαρτισθήσεται ἐκ 500 καὶ πλέον ἔτι σελίδων, κοσμεῖται ὑπὸ ἀπεικονισμάτων χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῶν παρ' αὐ-

τοῖς σχολείων, ἁγιασμάτων, ἀδελφάτων καὶ συνεκτινῶν, καὶ πολλῶν ἐγγράφων ἐπισήμων, εἰλημμένων ἐξ ἐνοριακῶν ἢ μοναστηριακῶν γραμματοφυλακείων κατὰ τὸ πλεῖστον.— Ἀντίτιμον τοῦ ὅλου ἔργου γρόσια 40 (τῶν ἐπὶ συνήθους χάρτου ἀντιτύπων, 50 τῶν ἐπὶ καλοῦ). Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» 15 τὰ ἐπὶ κοινοῦ χάρτου, 20 τὰ ἐπὶ καλοῦ (ἐξωτερικῷ καὶ ἐπαρχίαις 20 καὶ 25) ἀποστελλόμενα εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Γεώργιος Κ. Ζαλαμίχας χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ὁθωμανῶς τέως μὲν κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 2ην Εὐρωπαικῆς μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Βαλασσίας Γ. Ζαλαμίχα, τὸ γένος Γεωργίου Ἱεροδικόνου, χριστιανῆς ὀρθόδοξου ὑπηκόου ὁθωμανῆς, τὰ οἰκικὰ ἐπαγγελλομένης καὶ κατοικοῦ Χάσκιού Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ περὶ διαζυγίου ἀγωγὴ δικάσθησεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρῶσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἑφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1904

Ὁ πρόεδρος

+ Ὁ πρόφρων Ἀρμένιουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ 3

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Προσκαλεῖται ὁ Γιαννακὸς Β. Γιαννακούλιας, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ὁθωμανῶς, πλοίαρχος τὸ ἐπάγγελμα, κάτοικος Γάλου, ἥδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως τὴν πρώτην δευτέραν καὶ ὥραν 8ην τουρκικῆς μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Γάλου καὶ Χώρας εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ νομίμου ἀντ'προσώπου, ὡς ἐναγόμενος ἐπὶ ἐγκαταλείψει μνηστῆς. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ δικάσθησεται ἐρήμην.

Ἡ παρῶσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλ. Ἀληθείας».

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Χώρας 12 Σεπτεμβρίου 1904.

Ὁ προεδρεύων ἀρχιεπίσκοπος ἐπίτροπος 2

Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Παπανδρέας.

Τετύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Σ.Π. 726748